

Jylland og paa Øen Als. Jeg tror netop, at der der er de klimatiske Betingelser og de Jordbundsforhold, som i særlig Grad egner sig for denne Iagttagelsesplantnings Gennemførelse. Dertil kommer, at Staten, som ærede Medlemmer vil vide, har store Ejendomme i Sønderjylland, og der vil navnlig ved denne Iagttagelsesplantnings Anlæg kunne være Tale om de to store Ejendomme Augustenborg eller Graasten, der hver for sig er særdeles vel egnet. Hertil kommer saa yderligere den Fordel, at man da ikke behøver, som der tidligere var bragt i Forslag, at købe en stor Ejendom, der i og for sig fra Begyndelsen er for stor til Formaalet, men her kan vi af Statens Ejendomme tage saa megen Jord, som man i Øjeblikket har Brug for, og saa kan man, efterhaanden som det skønnes nødvendigt, udvide, uden at man behøver at erhverve nye Arealer dertil.

Jeg vil meget henstille til det høje Ting — skønt jeg maa indrømme, at hvis vi skal gennemføre dette Lovforslag i denne Samling, kan dette Ting ikke tilnærmelsesvis bruge saa lang Tid til Sagens Drøftelse som det andet Ting —, at man under Hensyn til denne Sags Betydning fremmer Lovforslaget. Forholdet er jo det, at vi har her i Landet, ikke blot paa Øerne, hvor der er overordentlig gode Betingelser, men ogsaa i visse Egne af Jylland, Betingelser for at kunne drive en lønnende Frugtavl. Vi behøver ikke, som Forholdet er nu, at indføre Hovedparten af, hvad der bruges af Frugt her i Landet, og den Mulighed var maaske ikke udelukket, at der i Fremtiden ogsaa kunde blive en Eksport af Frugt her fra Landet. Jeg tør sige, at denne Sag omfattes med stor Interesse fra det mindre Landbrugs Side, hvor Frugttræavlen, navnlig for de mindre Jordbrugere her paa Øerne, betragtes som en Dyrkningsform, der godt kunde give en betydelig Indtægt for saadanne mindre Brug. Jeg tør ogsaa sige, at den omfattes med stor Interesse fra vore Husmødres Side, og det forekommer mig, at i Betragtning af denne Sags store Betydning er det Beløb, der her stilles til Raadighed, saa ringe, at selv om vi skal spare, vil det ikke være rigtigt at spare paa dette Omraade. Jeg skal derfor tillade mig varmt at anbefale, at Forslaget, saaledes som det nu foreligger, og saaledes som jeg tror det har faaet en heldig Affattelse, maa blive fremmet her i Tinget og vedtaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Jensen-Grimsbjerg: Det foreliggende Lovforslag er let overskueligt, og i Forhold til de mange store og betydelige Forslag, som vi her i Rigsdagen maa beskæftige os med, er dette jo egentlig kun et lille Forslag. Der har dog været delte Meninger om det i Folketinget, og det har ført til, at Forslaget der er undergaaet en Ændring, som jeg gerne vil give min Tilslutning, fordi jeg anser det for at være en Forbedring. Den store Gaard, bestaaende af godt 46 ha Land, som var paatænkt til en saadan Plantning, synes mig ikke at være heldig, fordi Plantningen naturligvis ikke kunde komme til at omfatte et saa stort Areal. Den skulde da ellers drives som almindeligt Landbrug, og jeg anser det nu ikke for at være godt, at Staten driver almindeligt Landbrug. Men ikke alene dette anser jeg for en Forbedring. Ogsaa den Tanke, at denne Forsøgsplantning eller Iagttagelsesplantning, som det nu kaldes, skal henlægges til Sønderjylland, vil jeg anse for at være meget tiltalende, fordi de jo, som den højtærede Minister fremhævede, dernede i den sønderjydske Landsdele ikke har noget af den Art, ogsaa fordi Forholdene dernede sikkert vil være saadanne, at ethvert Frugttræ, der overhovedet maatte egne sig for danske Forhold, vil kunne trives der, og det anser jeg altsaa for at være en Forbedring. Og om selve Sagens Realitet, om den Betydning, det har at faa saadanne Undersøgelser i Gang, har der ikke været delte Meninger. Det er jo ogsaa sikkert nok, at Frugtavlens har nogen Betydning her i vort Land, og det er lige saa sikkert, at den i Fremtiden vil kunne faa endnu større Betydning og maaske navnlig, som Ministeren fremhævede, for de smaa Brug. Men det gælder naturligvis om, at vi faar plantet de rette Sorter, dem, der egner sig for vort Klima og for vore Forhold. Gør vi det, saa vil Frugtavlens absolut kunne blive rentabel, og det vilde være godt og sundt, hvis Befolkningen kunde komme til at nyde Frugt i større Maal, end det hidtil er sket. Saaledes som Forslaget foreligger, kan jeg derfor ogsaa paa mit Partis Vegne give det min Tilslutning. Jeg vil nu blot gerne føje til, at det glædede mig, at den højtærede Minister fremhævede, at selv om vi kunde faa en saadan Iagttagelsesplantning, hvor man kan udskyde de Sorter, der absolut ikke kan bruges her i Landet, saa maa vi ikke standse derved, men vi maa have lokale Forsøg rundt omkring i Landet, saa at vi